

วงศ์จาดดาภยวงษา
ทรงชลาบทกรตีตษา

ระพี สาคริก

เราพูดเรื่องชลาบทกรตีตษากันมาพอสมควร- ครึ่งแล้วครึ่งแล้ว แต่
หากถามว่า ชลาบทอะไร-ชลาบทไปไหน และไปทำไม จากบทที่
ปรากฏให้เห็นมีรูปธรรมชัด ๆ ก็ยังคงสับสน และดูน่าสงสัยว่า
จะสับสนกว่าเดิมยิ่งซ้ำเรื่อย ๆ ส่วนตรรกะก็ยังมีรูปแบบซ้ำรอยเก่า ๆ
ผมเองจำงานอนุกรมฯ และพัฒนาเรื่องกลั้วใบไม้ เริ่มจากรากฐาน
และพื้นที่งานที่อิสระ ทั้งสองด้าน ทั้งนี้เห็นมีมูลฐานจากของจริงชัด
เด่นยิ่ง โดยที่ตัวเองไม่ได้เรียนรู้จากกลั้วใบไม้จากลักษณะที่
นิยามม การจัดการตีตษา เพศ: กระ // ส่วนทวด สังคมที่ชลาบทนั้นยัง
คงต่อตำราเรื่องนี้อีกมาก ๆ จึงโชคดีที่ไม่ขัดติดอะไรซึ่งไม่ใช่ของจริง

ผล: ก่อนที่กลับมากระทมตัวเอง ทั้งนี้ต้องหักภาคินหา
ความจริงใน // แต่: ช่วง ดู: เห็นภาพชัดเด่นยิ่ง มีผลระดับว่า
สิ่งซึ่งทำมาแล้วทั้งหมดยัง มีไม่เพียงพอติดภาพ หากพบว่า
ฐานซึ่งมีใจก็สูญสลายไปเรื่อย ๆ แต่ก็ต้องยอมรับจิตวิญญาน
ตัวเองที่สู้ไม่ถอย ทั้งนี้มีโอกาสรู้เรื่องรากกรตีตษารองคณ
เล็กซึ่งยิ่งมีผลระดับมา

โดยภาพ: อย่างยิ่ง ชลาบทนี้ตัวเองมีตลอดจากภาวะขัดติด
สิ่งต่าง ๆ สื่อสภาพ ซึ่งน่าจะถือว่ามีพระ: เดิม ส่วตัวที่ สัตว์ ส่วนรับ
ชีวิตหนึ่ง หันมองดู ความมีคุณค่าอย่างถือว่ามี สัจธรรม และ ความหวัง
เมื่อตัวนี้ 1 พฤศจิกายน 2536 ขณะนั่งรถเดินทางออก
ไม่ดูใครทรงคนหนึ่งในภาคอีสานตอนเหนือ ได้อ่านหนังสือชื่อพิมพ์
สละมรัฐ ราชบัณฑิต หน้า 12 ซึ่งมีบันทึกกรตีตษา, พย คอ คัมภีร์ "ราชวงษา"
ในหน้าชื่อเรื่อง "8 นม้นล้านท้อ:ไรได้ข้างที่ ๘" กับมีภาพผู้
มีพระกรตีตษากจากสาบกรเมืองมัจจุบพร้อม 4 คน และ เครื่อง
มร: ดับเต็มอัตร สาร: พิมพ์มีหลายมร: → อัน มี: ก้อนนี้ทำ
มา สานความคิดต่อไป สร: ดับที่ คัมภีร์ บึง ชิม เพื่อหาของจริง
เริ่มต้นจากมร: เดิม "เรื่อง รัตนกรชลาบทอิทส์ทางกรตีตษารัษ
พันฐาน ให้ประชาชนได้มี → พันฐานความรู้อัปของ สันรับกร-

